

3735

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Jag minns när jag var sju år gammal, min far skjutsa mig till skolan med släde och jag glömde att taga matkorgen af släden och far körde med detsamma hem igen. Jag ropade men han hörde det icke, jag sprang bakefter ett stycke, men så stod där några som skotta snö som fråga var skall du hän pojke. Jag sade far körde hem med min matkorg igen, de sade vänd du om igen, för han är snart hemma igen. Så stälde läraren om jag fick mat den dagen.

Då jag var åtta år fick jag börja att vara med vid jordbruket som harfpöjke. I den tiden hade vi trädharfar med träd-pinnar i och då drefs det med träårder, så att där blef mycket med klasar, så det behöfdes att harvas tvetinkt. Det första draget jämnas, dett andra tillbaka igen skule hästarne lunka, så att klasarna kunde gå sönder. Blef dett icke tillräkligt fint så måste man harva på tvart en gång öfver, och då skule hästarna lunka både fram och tillbaka.

3735

När jag var vid 12 års ålder måste jag hålla på såväl år som plog då min far sådde, ty vi hade tre par dragare, två par hästar och ett par oxar, men blott två drängar. Efter som far blef äldre måste jag äfven så säden. Jag måste även lära mig att så klöfver och gräs. I den tiden fans ej några maskiner. Alt skule sås med hand. Jag har sått omkring 1200 tunor säd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

År
1811
1812
1813

3735

Gift med
Värby

Värby källa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Där ^{är} en vattenbron lite norr om Värby by, som kallas för Värby källa, som för i tiden besöktes af mycket folk, både när och fjärranmidsomars afton. Det ansågs att dess vatten var mycket hälsobringande såväl för invärtes som utvärtes sjukdomar. För invärtes sjukdomar användes dett som dryck, och för utvärtes som påjulning, och så ofrade folket genom att kasta peningemynt ned i brunen. Det var äfven brukligt att ungdomen i församlingen skule kläda en majstång och resa up midsommars afton, och sedan dansa omkring den, såväl ringdans som efter vid spel.

Skänkt
Ola
Hensie

Med och bluss
3735
Hensie
Hensie

Majsjungning m. m.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Jag kan mins på 1850 talet en spelman som hete Ola Gröval. Han var på samma gång träskoman, och han hade en son med samma namn, som var född 1846, äfven han var träskoman och en mästare att spela vid. De spelade också för drängarne när de sjung majvisan det var brukligt i den tiden att sjunga majvisan den 31 april som kallas Valborgmäsoafton, och de spelade äfven i Bokskogen vid Torup om söndagarne. Där är en sandgraf tät intil killan som de bruka att tända ett bål i på en ris-hög jämte tomma tjäretunor de kalla det för santhansbluss

Där är äfven en sandbacke strax intill som kallades för "fingbjer" men nu heter den "Fåraborg" ty de vacktade fåren på den. Sedan blef där planterad granskog på den som står der i dag och där är nu villebråd i den som består af rådjur och harar samt fasaner.

3735

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Jag mins som pojke när jag var 12 år, i mit fädernehem hade vi tvenne drängar, som och tröska med plejlar jag kom in till dem på logan så stod der några säcka ärtor med en tunna i vardera, en tunna ärtor väger 16 lispund. 1 lispund är lika med 136 kilogram, så skule vi pröva vår styrka, drängen var en fullvuxen karl. Han gick lätt omkring på logan med en säck. Den andre var blott 16 år, han kunde stå stilla och bära den, och på samma sätt gick det för mig, jag kunde bära den men jag våga ej gå ur stället.

3735

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Min far hade en egendom på 50 tunland. När jag var 17 år skulle jag vara som fördräng, i den tiden skulle allt hugas med lie, såväl gräs som säd. Och vi börja vid 5 tiden på morgonen och fortsatte till klockan $\frac{1}{2}$ 12, så skulle lien slipas också äta mida när kl. blef $\frac{1}{2}$ 2 så börja vi igen och fortsatte till kl. $\frac{1}{2}$ 5 då fick vi mat, sedan gick det till solens nedgång.

3735

Husie kyrka.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

En minnesbeskrivning angående Husie Kyrka, den byggdes 1856 och blef färdig 1857 af en bygmästare som hette Stenberg från Lund, och upförd av gråsten, som den gamla kyrkan äfven var byggd af gråsten skulle den användas till den nya, men den räckte inte mer än till grunden, ty där gräfdes en graf på 3 alnars djup och 4 alnar bred, sedan blef det frågan om att köpa köpa antingen gråsten eller tegel. Beslutet blef att köpa gråsten, hvilket ansågs bli billigast, och så blef dett kungjort, att alla inom socken som ville sälja bygnadsten till 1 kr. lasset fick köra dit med den, men den räckte inte långt, så blef det en ny fråga, om de skule fortsätta att köpa sten utom socknen eller köpa tegel att fortsätta bygget med, några af bygnadsderiktions nämnden ville att de skulle köpa tegel, andra att de skulle fortsätta med gråsten. Resultatet blef att köpa sten som ansågs bli billigast, och så köptes sten af flera Lantbrukare i Toarp tillsist af prästarrendatorn Per Kristensson i Töringe för 1 kr. lasset och körseln blef förde-

3735

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

lat att gratis köra till bygget af lantbrukarne efter hemantal. I bygnadsdirektionen voro valda pastor Petrén som sedermera blef Kyrkoherde i Halmstad och Sireköpinge, samt Landtbrukarne Lars Jönsson N:o 8, Anders Persson N:o 6, Per Andersson N:o 11 Kvarnby och Anders Nilsson N:o 7, Jöns Jönsson N:o 9 Östra Skrävlinge och Nils Jönsson N:o 3 Husie. Kyrkan blef färdig och invigd den 4 Bönedagen 1857 af dåvarande Biskop Tomander. Jag skall på samma gång nämna om ett ödets skickelse som inträffade samtidigt med bygget af kyrkan. Byggmästare Stenberg hängde sig på grund af förlust på bygget, samt äfven målaren som var delaktig i bygget, hans namn har jag glömt. Därför att hela den gamla kyrkans myrmaterial gick till grund till den nya i den tiden var det inte brukligt med cement det fordrades en bastant grund till en så tjock stenmur. Byggmästaren ville ha ändrat contractet, hen ville ha tegel i stället för gråsten, men de ville församlingen icke gå in på, ty det hade blifvet dyrare. Men det fordrades mycket mer arbete och tid att använda gråsten än tegel ty där går många fler arbetare till. Där användes stenar som vägde öfver tusen kilo, i den tiden användes ej hisinrättning, utan de bars med handkraft, de lades på bärebårar, där gick tio ibland tolf man till för större stenar, där gick tre i bred före och bak och sedan vid sidorna efter stenens tyngd och kyrkan står på sådan höjd, att där behöfvdes

mycket långa landgångar till, bygget började med nedtagning af den gamla kyrkan på efterhösten 1855 och grunden lades under vintren, så upfördes murarne och takstolen 1856. Det öfriga arbetet gjordes 1857. - - - - På efterhösten 1857 planerades den dåvarande kyrkogården helt om med ökning af ett litet område vid den södöstra hörnan, som blef invigd samma dag som kyrkan. Jag var själf med så kyrkogården blef planerad, det gick så till att alla grafvårdar togs upp och där gjordes ett märke där de hade stått, sedan plöjdes jorden lös och bortforslades medeså kallade mullslafer(?) flera plogånger djupt och forslades ner till den södra sidan ty där var så lågt, där ligger mina föräldrar begrafda. Min far var 92 år när han dog och min mor 83 år då hon dog, och där ligger två systrar till mig den ena dog vid 80 års ålder och den andra vid 31 års ålder samt äfven deras män den ene dog vid 70 års ålder och den andre vid 67 års ålder. Denna minneskrift skref jag vid 93 års ålder

Anders Persson

Djurslöf.